

други царскы знацы, предходящи мѣ мечь. Види-
са че тока ставаше согласно съ учение-то на Хрї-
ста, кой-то заповѣда на ученицы-те си, да нѣ-
матъ нито торба, нито жезалъ! Даваха са на
тоа всенароданъ празникъ простителны записки,
за совершено-то очищеніе на сичкы-те грѣхове, и
кои-то сѣ станали, и кои-то щѣтъ да станатъ. И
понеже обѣщаніе-то вѣше голѣмо, слѣдвателно съ-
ществуваше и цѣна, достойна на обѣщаніе-то; а
кой не кѣпѣва совершено оставленіе на грѣхове-те
и лѣснокопѣемъ рай? Тоа всенароданъ празникъ
на Ювілеа, опредѣли пѣрво Вонифатій ѿ. въ лѣто
отъ Хрїста хиладо и триста, въ кой-то показа, че
има силѣ и церковнѣ и царскѣ, и той перво со-
верши рѣчено-то великолѣпіе, и заповѣда да са
совершава на сѣко столѣтіе. Но папа Климентъ 3.
за да можи и той да празнува Ювіліи на сѣко
педесато лѣтіе, съ извиненіе, за да можи сѣкой
Хрїстіанинъ кѣто е живъ ѿще, да пріеми отъ па-
па обѣщано-то спасеніе; защо человекъ неживѣе
сто години. Имаше и друга правдоподобна при-
чина, защо и Іудей-те въ старый-атъ завѣтъ въ
педесато-то лѣто празнуваха Ювілеа а).

- а) Іудей-те имаха два господствены періода, отъ кои-то
един-атъ са именуваше петолѣтанъ, а другий-атъ пе-
десатолѣтанъ; и на петолѣтний-атъ послѣдна-та годи-
на са именуваше сѣвѣтна, понеже празнуваха отъ сѣка
работа на земля-та; а педесатолѣтний-атъ именуваша
Ювілей, а послѣдна-та година на Ювілеа, въ коуж-то
не само неработаха земля-тъ, но ѿще оставаха займ-